

Bygga broar i en delad värld

Initiatives of Change - Sverige

Sverige

UTSIKT/INSIKT

Nyhetsbrev

Om förändring, klimat och förnyelse.

April 2016

Vi vill gärna veta vad som händer och dela det vidare!

Har du något att dela som lämpar sig för kommande IOFC Nyhetsbrev? Skriv till oss och berätta. Digitalt eller brevledes: iofc.sverige@gmail.com / IOFC,

Kommunikationsgruppen.

Söker fler goda krafter att vara med och nå ut på olika plattformar och medier.

Anmäl ditt intresse till:

Nik 070-5805958

Antero 070-5213146

I tider av förnyelse och pånyttfödelse!

Så är våren äntligen på väg, en tid när naturen vaknar till nytt liv. Pionvägen 19 har fått en ny efterlängtat asfalterad garageuppfart och i trädgården är det dags att rensa bort fjolårets gamla blad och växter. I IofC går vi samtidigt igenom en process där också vi får möjlighet att rensa i vår trädgård, ta bort gamla förutfattade meningar, prata om våra rötter och se var träden behöver beskåras så att nytt liv kan spira fram. När vi så får rensa i våra egna liv ger vi förutsättningar att växa igen.

I detta brev kan du läsa om några av de saker som har vuxit genom ledning och personligt initiativ; om försoningens trådar (se ovan bild) som vävs mellan människor via möten och dialog. Om unga eldsjälarna i såväl miljöfrågor, Afrika och barnkonvention samt frågor som: Kan vårt konsumtionssamhälle ersättas av ett välbefinnande mått i andra måttenheter? Vi har nya praktikanter såväl som livslånga trojänare som nu för stafettpippen vidare samt minnesord efter vackra själar som lämnat oss för att vandra vidare.

Med önskan om inspirerande läsning,

Nik Dahlström och bidragande skribenter.

Några tankar om Pengar

Jag växte upp efter kriget. Pappa hade ett fast arbete på en fabrik och mamma hade olika halvtidsjobb för att vara hemma när skolan slutade men också för att utöka pappas lön. Jag lärde mig tidigt att vara sparsam genom att jämföra priser. Tidigt började jag som tidningsbud och satt barnvakt. Sedan som 16-åring fick jag mitt första arbete som barnflicka och arbetade med den familjen under min utbildning till barnskötare. Jag träffade MRA och började praktisera att leva efter Guds ledning, det började med att jag bad om förlåtelse till min syster.

Det märktes ganska snart med de barn jag tog hand om att de tankar jag fick när jag var stilla fungerade. Varje dag bär jag ett smycke som jag fick från barnens föräldrar som en påminnelse om det. När jag var 18 år, började jag arbeta som volontär med MRA/ IofC. Jag hade ingen inkomst och inget stöd från mina föräldrar, men upplevde att tro och bön fungerade. Gång på gång fick jag oväntat pengar till saker jag behövde men inte alltid till saker jag önskade mig och det stärkte min tro. Sedan skapade Antero och jag ett hem med en inkomst, åter ett balanserande med pengar. Hela tiden har jag upplevt att vi har haft tillräckligt för våra behov även när vi har bidragit med pengar till andra därför att det är Guds pengar till vårt förfogande. Under många år betalade vi allt själva för vår familjs uppehälle i Caux och har alltid bidragit till föreningen varje månad. År 2000 sålde IofC Alnäs centrum på Djurgården och plötsligt hade föreningen mycket pengar. Jag kom in som styrelsemedlem och blev som kassör en av dem som förvaltade pengarna. Detta kapital har varit välsignat, det har vuxit tack vare arbete som Ove och Jan gjort i samarbete med vår bank. Styrelsen har kunnat använda avkastningen för IofC's verksamhet i många delar av världen som ni kan läsa om i våra nyhetsbrev. Jag hör ibland "IofC har mycket pengar" och det känns på mig som en ursäkt för dem att inte ge bidrag eller stå för egna kostnader? Men tänk hur mycket mer vi kunde ge och göra om vi fick mera pengar. Ibland känner jag att de bidrag vi ger är futtiga i ljuset av summan som ansöktes och behoven i världen och i Sverige.

IofC-S kan bedriva verksamhet med inkomst från eget kapital men IofC i många länder har inte denna möjlighet. Jag har lärt mig under årens lopp att när vi använder pengar rätt får vi mera. När vi ger får vi tillbaka och det gäller inte bara pengar. När en person ger pengar är det ett steg i förpliktelse till IofC som kan leda till att man tar mer ansvar. Min erfarenhet är att de som får allting betalt utan egen uppoffring stannar sällan kvar. Under årens lopp har jag varit i kontakt med flera äldre vänner som har gett regelbundet till IofC sedan de först upplevde förvandling i sina egna liv på 40-talet. Nu har många av dem gått vidare men det finns några trogna vänner kvar. Min djupaste önskan är att vi blir flera som ge regelbundet. De senaste åren har IofC sökt pengar från olika fonder vilket betyder att vi kan utöka verksamheten och arbeta med andra partners. Det har betytt mera arbete med bokföring men är väl värt det. Jag hoppas att alla har läst om Hopp i Järva och hört Hassans rapport från Somalia. Nu står vi inför nya utmaningar när våra anställda börjar få betalt för det arbete de gör ute i samhället. Vi måste titta på hur vi kan hantera det affärsmässigt.

Även det arbete jag gjort på frivilligbasis med bokföringen måste nu läggas ut på någon redovisningsbyrå. I dag har vi ett annat samhälle än när jag började arbeta med IofC. Vi har anställda men det finns mycket som andra kan göra på frivillig bas, bli mentor för dem som vi träffar i olika projekt, laga mat, baka till möten, hjälpa till i trädgården, skapa en träffpunkt med delning runt de saker vi kan praktiskt göra tillsammans. Nu när jag avgår från styrelsen vill jag tacka alla som har bidragit till att mina år i styrelsen har varit så rika, speciellt alla vänner och medarbetare. Tack för den tillit jag har fått att hantera föreningens pengar såsom kassör.

Valerie Tikkanen

Dialogcafé om försoning & BNP → BNV

Dialogcafé

Vi bjöd in till Dialogcafé och 20 personer från Finland, Somalia, Eritrea, Kina, Syrien, Uganda, Indien, Sverige, kanske fler länder, möttes - vilken skön blandning. De flesta var unga, vi var några äldre. Hassan och Rishabh från Initiative of Change och Maria Langefors hälsade alla välkomna till detta DialogCafé, som gjorts möjligt av från Spånga Blåbands ansökta kulturpengar för integration och asylsökande. Och integration blev det och asylsökande fanns med. Först såg vi en film med intervjuer av mer eller mindre kända profiler från Järva, där tankar om situationen och möjligheter för utveckling belystes. Filmen var gjord av vännerna från Initiative of Change. Därefter talade Mohammed från Syrien om den Freds- och ickevåldsrörelse som han är ledare för. Det var gripande att höra hur man i denna rörelse tagit intryck av Sydafrikas kamp för Mänskliga Rättigheter och hur man vill utveckla en demokratirörelse i hemlandet och ibland nyanlända syrier här i Sverige. Mohammed berättade också hur nyanlända syrier blir så fullt upptagna att försöka förstå och uppfylla alla de förväntningar man som nyanländ har på sig i det nya landet, att man inte har tid och kraft över att engagera sig för hur demokrati ska kunna byggas i hemlandet. Guleed, Tomas och Bashi; tre etablerade svenska unga män som flera av oss känner; presenterade därefter vad de arbetar med och är engagerade i. Det blev en stark upplevelse att se och höra dessa tre resliga personer, stå tillsammans och berätta om vad som låg på deras hjärtan. Nik Dahlström fick oss alla så upp på fötter för att följa hans instruktioner om hur man kan använda sin kropp som ett rytminstrument. Vi härmade honom och försökte styra händernas rytmiserade mjuka slag mot olika kroppsdelar i en rytmisk ordning - enligt gamla afrikanska dansrörelser.

Roligt och uppfriskande! Det sista uppträdandet stod Voice of Tensta för; Jeanette och Alex Ngabo. Vi fick se den härliga video de gjort: *Du gamla du fria, du fjällhöga Nord*. Jättefint! Sen åt vi tillsammans, tacos, som lagats på Pionvägen 19 i Sollentuna av storfamiljens palestinske student Osama. Allra sist blev det improviserad eritreansk sång samt svenska sånger och psalmer! Varmt tack till alla som kom och som medverkade!! Tack Ulla-Maj, som möjliggjorde denna underbara vänskapskväll. Jag tror att många av oss upplevde kvällen som något vi borde fortsätta med. Sist, men inte minst, ett tack till Lasse Pyppönen och Impi Ruotanen som såg till att det praktiska fungerade så bra, med hjälp av oss ansvariga.

Rishabh Khanna

BNP → BNV

Vad är det som räknas i samhället?

Pengar eller välbefinnande?
Det globala samhället har ju valt bruttonationalprodukt (BNP) som det mått som samlar värdet av alla produkter och tjänster. Blir det krig eller epidemier, så ökar BNP... Med pengar som utgångspunkt och mål har det materiella välståndet dock utvecklats väl i världen. Men det är lite som att skjuta ut en raket från jorden. Startraketen behövs för att få upp den i rymden, men väl där har den gjort sitt. Den är förbrukad och skulle den sitta kvar vid satelliten skulle det inte fungera. Idag riskerar samma logik som bidrag till materiellt välstånd - att förstöra både miljö, klimat och vår lycka.
För att leka med ord kan BNP ersättas med

BNV (bruttonationalvälbefinnande) eller kanske ett mer gränslöst index för välbefinnande - WI - Wellbeing Index.

I Bhutan har man utvecklat Gross National Happiness Index (GNH). IofC Sverige är med i det europeiska nätverket för att sätta lycka och välbefinnandet som både nav och mål för samhällets hjul. Det som mäts inom GNH är hälsa, utbildning/utveckling, gott ledarskap, ekologi/miljö, personlig utveckling, kultur, delaktighet, mångfald, tidsanvändning och levnadsstandard. Detta sammanfaller väl med vårt samarbete i ECG, "Economy for a Common Good". Där har man konstaterat att i de flesta länders konstitution står det redan inskrivet att allt ägande, privat som offentligt, även medför ett ansvar att bidra till det allmännas bästa. Economy for a Common Good är en utgångspunkt inom EU för att bygga en etisk, ekonomisk marknad. Om TIGE kan ses som en input för det socio-kulturella etiska skiftet i samhället, så är ECG en inspirerande struktur, med en ny typ av balansräkning som ett kraftfullt verktyg. På den nationella nivån behövs en konkret ECG-struktur. GNH skulle kunna vara en metod för att skapa den modellen där pengar bara är ett medel för det goda samhället. Pengar bygger enbart finansiellt kapital som en byggsten av flera. Förtroendekapitalet byggs med etiskt ledarskap. Hopp i Järva, som en del i Stockholm stads "Järva-andan", blir en del att detta byggande av socialt, mänskligt förtroendekapital. Den tillit som blir limmet för samhällets sociala sammanhållning. Nya jobb och sysselsättning är bara en del av denna sammanhållning. Det krävs även en hållbar livsstil för att skapa det andliga och kulturella kapital som gör ett samhälle levande och meningsfullt för alla. Grunden för allt mänskligt liv är det ekologiska kapitalet, som skapar förutsättningar för fred och välbefinnande. Låt oss kalla det för marknadsekologi. Här finns det alltså plats för ett etiskt ledarskap som bygger på den grund som redan finns för våra samhällen. Att inte bara maximera ekonomiska värden, utan att också bidra till ett hållbart liv för alla.

Rishabh Khanna och Per Hörberg

Unga initiativ

Rättighetsbaserad skola i mål.

I februari månad hölls så den sista samlingen med de sju skolor som hjälpts åt att ta fram en skolmanual till hur vi implementerar barnkonventionen i skolans verksamhet. Något som faller väl i tid då barnkonventionen blir grundlag och alla skolor allt tydligare måste inkludera den i sin målskrivning. IofC Sverige har i sann CATS-anda samarbetat med UNICEF och till hösten släpps så materialet ut till samtliga av Sveriges skolor. Vi går så vidare i vårt barn- och ungdomsfokus och blickar framåt mot nya behov och utvecklingsområden, exempelvis inre kompasser för barn och ungdomars holistiska välbefinnande.

Nik Dee-Dahlstrom

The Bigger Picture kunde genomföra projektet *Connecting ClimateArt* med hjälp av stöd från IofC-S.

Projektet innebar en resa 8-13 december för att delta under sista delen av FN:s klimatmöte COP21 i Paris. Fokus låg på att följa hur konst användes i aktivism som skedde kring mötet och att nätverka med andra konstnärer från olika delar av världen som använder konst för att påverka i klimatrörelsen. Dokumentation av alla möten och hela resan gjordes genom film. Detta material ska nu klippas och planen är att det kommer vara färdigt under sommaren 2016. TBP kommer att söka vidare stöd för att sprida och visa filmen i så många sammanhang som möjligt under hösten 2016. Den 16 december, direkt efter resan och klimatmötets slut höll TBP i ett samtal under *Cemus Sustainability Festival* (på Uppsala universitet) om hur konst användes i aktivismen runt COP21. Då visades också filmklipp från det material som filmats.

Felicia Sjögren

Ungdomar tar ansvar i Zimbabwe

Stor torka har drabbat Zimbabwe och människor lider. Trots svårigheterna tar ungdomar i Initiatives of Change nya initiativ efter att ha upplevt förändring i sina egna liv. Mentorerna för de unga är Abel och Angie Katito som besökte Sverige förra året under juni månad. De berättar hur de besökt skolor under fyra år tillsammans med några vänner och tränat speciellt ansvariga elever i ledarskap. Efter genomgången kurs får de ett certifikat som såväl elever, lärare och föräldrar blir otroligt uppmuntade av. Det visade sig att skolan de arbetat med fick högsta betyg av alla skolor i deras stad med omgivning. Sen använder eleverna sina certifikat som CV när de söker jobb, vilket arbetsgivarna värderar högt.

Under 2015 var Initiatives of Change – Sverige med och stödde ett par ungdom för träning i Sydafrika. Kursen kallades *Change in Process (Förändrings process)* och nu vill ungdomarna arrangera en liknande kurs i Zimbabwe det här året med stöd från Sydafrika. Dessa erfarenheter har som de uttrycker det "skapat en positiv energi som svävar över oss ungdomar. Några har just tagit initiativet till att forma en ungdomsgrupp vid University of Zimbabwe. Detta är ett positivt steg då erfarenheter om förändring kommer att spridas och Initiatives of Change värderingar nås ut till många."

Parallellt med detta är det flera kvinnor som skapar nya *Peace Circles runt om i landet*. (Kvinnor möts i mindre grupper och berättar för varandra om svårigheter och glädjemenen de upplever. Detta leder ofta till nya insikter och förändring.)

Med denna rapport kommer många hjärtliga hälsningar från Abel och Angie till alla vänner de träffade under sitt sverigebesök.

Jan Franzon

Praktikanter & Volontärer

Vi har fått några nya goda krafter till teamet under våren. Frida Larsson och David Bergström finns med oss under ett par månader fram till sommaren. De kommer som etnologistuderande från Södertörns Högskola och ska bland annat praktisera med 'Hopp i Järva'-projektets kommande lärandefestival i Spånga/Tensta. Ytterligare Kinda Kredi kom till Sverige från Syrien för ett halvår sedan och ansluter som volontär vid sidan av Osama Rantisi i arbetet inför Sollentunadagen, också ett delprojekt i Hopp i Järva.

Nik Dahlström

Ett dilemma söker lösning.

Jag kom från Gazaremsan i Palestina som stipendiat för att studera i Uppsala under ett år. Så förändrades situationen i Gaza och gränserna stängdes helt och jag kunde inte återvända och mitt visum var på väg att löpa ut. Universitetet föreslog att den enda lösningen var att ansöka om asyl vilket jag gjorde. Efter att nu ha väntat i 14 månader fick jag negativt svar då Gaza inte har en aktiv krigskonflikt, vilket försätter mig i en knepig situation. Jag kan inte återvända även om jag utvisas, då varken Israel eller Egypten kan tvingas låta mig passera. Migrationsverkets händer är bakbundna, och kommer inte tvinga mig ur landet men risken är att jag måste vistas i Sverige illegalt, utan lagliga förutsättningar till fortsatta studier, arbete eller att resa in eller ut. Jag kan nu överklaga asylansökan för att vinna tid men Migrationsverket har rått mig att försöka skaffa ett anställningsavtal med snar uppstart för att så alternativt kunna söka arbetstillstånd. Jag vänder mig därför till gemenskapen om råd och tips på öppningar för en sådan lösning. Jag är tacksam för all kontakt där jag också kan utveckla förutsättningar för detta och eventuella oklarheter i denna korta summering.

Osama Rantisi

På gång:

Det händer en hel del runt och bortom våra svenska mötesplatser. Sommarens konferenser i CAUX gläntar på dörren och flera härhemma som vi berättar mer om i nästa nummer. Innan dess två vår- och tidiga sommarevent:

Sollentunadagen, 21 maj – Sollentuna bibliotek, en lärandefestival med fokus på inter-generations-dialog i samverkan med många andra aktörer i Sollentuna.

Tensta festival, 17-18 juni, den andra lärandefestivalen med samma fokus förlagd till Spånga/Tensta kommun. I samarbete med lokala aktörer och Folke Bernadotte Akademin.

Minnesord

Inga Wieselgren (f. Tengsjö), en pionjär i insatsen för Initiatives of Change, gick stilla ur tiden på sin 97 – årsdag den 20 januari 2016. Hennes många vänner i Sverige, Norden och andra länder från USA till Indien, Tyskland till Sydafrika kommer att minnas henne för hennes livslånga engagemang för den vision hon tidigt gjorde till sin, lika mycket som för hennes trofasthet mot människor som förts i hennes väg. Efter studier vid Kungl. Musikhögskolan blev Inga musikdirektör 1943. Hon var samtida med några av dem som gjort förblivande insatser i svensk 1900-talsmusik, som Sven-Erik Bäck och Eric Ericson. Själv kände hon en kallelse att ställa sina talanger i tjänst åt det livsprogram som fångat henne - då känt som Moralisk upprustning, där hennes gudstro fann praktiska uttryck. I den första av de många revyer och andra musikaliska produktioner som under åren skapades som en del av insatsen för förändring, fred och försoning var Inga med.

Det var 'The Good Road' med vilken hon turnerade i Amerika och ett Tyskland i ruiner åren efter andra världskriget. Den sågs av tiotusentals människor som stod inför utmaningen att ta itu med det förgångna och den nödvändiga återuppbyggnaden av sitt land. 1959 gifte sig Inga och Gunnar Wieselgren. En av de uppgifter de bar tillsammans med andra var värdskapet på Alnäs i Stockholm, det hem som förvärvats för att bli en centralpunkt för en gemensam insats i Sverige och Norden, bl.a. för de många svenskar som deltagit i världskonferenserna för moralisk upprustning i Caux, Schweiz, 1946. Under årens lopp kom människor från världens olika hörn dit. Inga och Gunnar fortsatte att bo och verka på Alnäs till 1990. Sin insats som musiker fortsatte Inga på många sätt. Hon inspirerade unga vänner att utveckla och använda sina talanger. Flera produktioner såg dagens ljus med hennes medverkan. Ett av dem var 'Vi behöver dej - ett spel om Peter Wieselgren' – Gunnar Wieselgrens farfarsfar - en av Sveriges sociala reformatorer under 1800-talet. Det visades på många ställen i landet och filmades.

Också för en annan produktion skrev Inga musiken, 'Visa mig vägen'. Den gav liv åt heliga Birgitta (1303-1373) en av Sveriges historiska personligheter. Den visades runtom i landet och blev också inbjuden att ges i Danmark, Finland, Estland, Polen, Schweiz och i Vatikanen i Rom, där de medverkande togs emot i en särskild audiens av påven Johannes Paulus II. 1989 inbjöds Inga tillsammans några yngre vänner till ett fem veckors besök i Sydafrika bl a för att i hem och offentliga lokaler presentera ett program med namnet "Songs of the North" för landets olika befolkningsgrupper. Hennes melodier och musik kommer att leva. Det kommer också minnet av en helhjärtad människa och vän med förmåga att skapa hem omkring sig där alla kände sig välkomna och uppskattade och inte minst för hennes smittande livsglädje och humor, där skrattet vilade lätt i mungipan.

Finn Harald Wetterfors

Övriga vänner som lämnat vår gemenskap och som vi minns med tacksamhet är:
Lars - Göran Ottosson, Jönköping och Gunnar Westerberg, Stockholm.

Har du något att dela som lämpar sig för kommande IOFC Nyhetsbrev?

Skriv till oss och berätta.

Digitalt eller brevledes: iofc.sverige@gmail.com / IOFC, Pionvägen 19, 191 47 Sollentuna.

Attn. Red. Nik Dee